

Telachamon liep de herberg van Omant binnen en zag onmiddellijk al de persoon naar wie hij op zoek was.

Omant was een klein vissersdorp aan de westkust van Strigit en om hier te komen moest Telachamon dezelfde weg afleggen die hij een paar maanden geleden ook had moeten volgen om van de Gorgo naar de kykloop te reizen. In het donker had het er veel anders uitgezien dan toen hij een paar maanden geleden overdag had gereden.

Pegasus, zijn trouwe rijdier, was buiten het dorp blijven wachten om niet gezien te worden en Telachamon was vervolgens naar de herberg toe gelopen. Volgens de informatie die hij had, zou de persoon waar hij naar zocht hier moeten zitten.

Hij stapte de herberg in en nam plaats aan de toog naast iemand die leek op de beschrijving die hij had gekregen over de persoon die hij wilde vinden.

‘Ben jij Elacos?’ vroeg hij aan de man die met zijn zoveelste drankje bezig was.

‘Dat ben ik, ja,’ antwoordde de man verrassend helder.

Zonder verder acht te slaan op Telachamon, legde hij twee koperen muntjes op de toog waarna er een ander vaatje voor hem neer werd gezet.

Het was niet zomaar bier, maar een veel sterkere drank dat eerst door de dwergen was gemaakt, rutwock. Hoewel alcohol meerdere jaren verboden was onder het bewind van Trevanis, had dat haast geen enkel resultaat gehad en mensen bleven drinken. Zeker in streken als deze die ver van kasteel Berlemont en de hoofdstad aflagen.

Nu het weer legaal was, kwam er ook nieuwe drank op de markt. Zeker nu dat mensen en dwergen weer enigszins contact hadden met elkaar. Iets dat ze tijdens de heerschappij van Trevanis tot een paar maanden geleden niet hadden.

‘Je zou dat niet moeten drinken,’ zei Telachamon.

De man bromde instemmend en nam toen een slok zonder Telachamon aan te kijken.

‘Dat weet ik,’ zei hij. ‘Één is niet genoeg en twee is twee te veel. Gaat dat niet altijd zo?’

‘Misschien moet je het dan maar wegleggen,’ stelde Telachamon voor.

‘Waarschijnlijk wel,’ antwoordde de man en nam nog een slok uit zijn houten

kroes, 'maar nee.'

'O ja?' vroeg Telachamon. 'Waarom drink je dan?'

'Waarom bemoei je je daar mee?' antwoordde Elacos, waarna hij zich voorbereidde om nog een slok te nemen.

Terwijl hij de kroes omhoog bracht naar zijn lippen, stak Telachamon zijn dolk in de onderkant van de kleine houten kroes. Hij trok het mes eruit en de drank stroomde over de toog.

Elacos zette de kroes neer en keerde zich om naar Telachamon: 'Wat moet je toch, jongen? Laat mij genieten.'

'Ik kom hier voor jou, Elacos,' zei Telachamon. Hij probeerde dreigend over te komen, hoewel dat niet bepaald lukte. 'Elementenmeester van bliksem.'

Elacos zuchtte, terwijl de herbergier de toog aan het schoonmaken was en het gesprek aandachtig beluisterde. Toch greep niemand in na wat er net gebeurd was, te nieuwsgierig om te kijken waar dit allemaal heen ging.

'Ik wist dat jullie niet zouden stoppen met maar één enkele keer,' zei Elacos. 'Als je hier bent namens Phichiosa, laten we dit dan naar buiten nemen en als je wint, vertel Phichiosa maar dat ze weg kan rotten.'

'Wat bedoel je?' vroeg Telachamon verbaasd. 'Jij staat toch aan de kant van Phichiosa.'

'Heb gestaan, ja,' antwoordde Elacos. 'Ik heb de Orde jaren geleden al verlaten nadat Phichiosa de boel had overgenomen. Zij is lang zo sterk niet als die vader van haar. Ik was toch maar een soldaat. Geen elementenmeester, dus ik dacht dat ze hun tijd niet met me zouden verdoen.'

Telachamon vroeg: 'Was jij erbij tijdens de campagne van de elementenmeesters in Kantarai?'

'Ja,' zei Elacos. 'Phichiosa wil waarschijnlijk geen losse eindjes meer. Niet nu de elementenmeesters zo machtig zijn.'

'Is ze ook anderen aan het opsporen?' vroeg Telachamon.

'Ja,' antwoordde Elacos. 'Iedere vijand en voormalig bondgenoot van de elementenmeesters wordt nu vervolgd, voor zover ik weet. Ik ben daar slechts één van. Volgens mij zijn de meesten al gestorven.'

'Hoe weet je dat als je niet meer een lid bent van de orde?' vroeg Telachamon. 'Ik had gehoord dat jij de elementenmeester van bliksem was.'

'Nu wel, ja. Een maand geleden nog niet. Toen was de meester van bliksem

langsgekomen bij mijn huis met de opdracht om mij en mijn gezin te vermoorden,' zei Elacos. 'Hij wist niet dat mijn gezin vermoord was door die mensen van Trevanis en ik daarna mijn huis kwijt ben geraakt. Volgens mij had die man zelfs medelijden met me en was hij ook liever weg van de orde. Kan ik hem niet echt kwaad nemen. Hij gaf zijn krachten vervolgens aan mij. Zei dat ik het beter kon gebruiken, hoewel ik daar nog weinig voor gedaan heb.'

'Kan dat dan?' vroeg Telachamon. 'Krachten weggeven?'

'Voor één keer, ja,' antwoordde Elacos. 'Als een elementenmeester zijn kracht geeft aan een ander, zal die persoon zijn kracht krijgen en zal de elementenmeester sterven. Misschien wel de makkelijkste manier om je vrij te maken van Phichiosa.'

Ze bleven stil en Telachamon legde een andere munt op de toog, waarna er een volgende kroes voor hun neer werd gelegd.

'Bedankt,' zei Elacos met een vage glimlach. 'Mijn geld is bijna op en ik moet ook nog eten, maar wie weet, misschien hoef ik na dit drankje dat niet eens meer.'

'Wat bedoel je?' vroeg Telachamon.

Zonder glimlach vervolgde Elacos: 'Ik bedoel dat ik mezelf misschien dood drink.'

Hij keek naar het gezicht van Telachamon en vervolgde: 'Daarvoor ben je hier, niet?'

'Ja,' antwoordde Telachamon. 'Daarvoor ben ik hier.'

'Jij bent geen moordenaar,' zei Elacos. 'Ik heb er genoeg gekend om dat te weten.'

'Daar vergis je je in,' zei Telachamon.

'Nee hoor,' zei Elacos. 'Het was er maar één. Misschien twee. Flarure en Trevanis, maar je had geen enkele keuze daarin.'

'Hoe weet je dat?' vroeg Telachamon.

'Ik weet wie je bent, Telachamon,' antwoordde hij. 'Iedereen die met onze groep te maken had weet wie je bent. Jij bent geen moordenaar. Je had geen keuze. Ik dacht dat jij nu ook misschien gecontroleerd werd door Phichiosa. Zij zou jou wel als aanwinst willen hebben nu die twee er niet meer zijn.'

'Zij hadden ook geen keuze,' zei Telachamon. 'Flarure en Trevanis hadden ook geen keuze en nu zijn ze dood. Door mij.'

Elacos haalde slechts zijn schouders op en ze bleven allebei even stil.